

یکی از نقش‌هایی که ما در خصوص انتخاب بازیگر برای آن خیلی به مسئله برخوردیم، نقش جیران بود که اصلاً بازیگر مناسبی برای آن پیدا نمی‌کردیم و من در جریان تست‌ها کسی را نمی‌پسندیدم. اما خوشبختانه بعد از چندبار، یک فراخوان دیگر دادیم و خانمی از رادیو ارمیه آمدند که من تا ایشان را دیدم، تست گرفتم و متوجه شدم دقیقاً همان کسی هستند که باید.

این موضوع در مورد دباز بگران حرفه‌ای کار چطور بود؟

بازیگران حرفه‌ای هم همان کسانی بودند که در ذهنم بودند، مثل جواد عزتی و سحر دولتشاهی و هادی حجازی‌فر که از همه بیشتر به فیلمنامه نزدیک بود و بازی‌اش برایم قطعیت داشت.

چه چیزی در این فیلم هست که فکر می‌کنید بتواند این اثر را در کارنامه شما ماندگار کند؟

من امیدوارم ایملی که ما به قصه داشتیم و علاقه من و تمام گروه هم که در کلیت فیلم جاری است، به ارتباط گرفتن مخاطب با «آتابای» کمک کند. ما تمام هم‌و‌غممان را گذاشتیم تا داستانی بسازیم که ذره‌ای با واقعیت فاصله نداشته باشد. تمام تلاشمان را کردیم که برشی از زندگی یک نسان را به طبیعی‌ترین حالت ممکن خلق کنیم تا در عین حال که باورپذیر است، بتواند تاثیرگذار هم باشد. من حس می‌کنم هر جا که تماشاگر بتواند با قلب و درفش، شخصیت‌ها و قصه را باور کند، فیلم در ذهنش ماندگار می‌شود. چیزی که در طول ساخت این فیلم برای من اهمیت داشت این بود که مخاطب بعد از دیدن کار به شخصیت‌ها فکر کند، از آن به بعد با آن‌ها زندگی کند و اگر زمانی مثلاً یک ماه، یا یکسال بعد به فیلم فکر کرد، با خودش بگوید که آتابای الان کجاست و چه کار می‌کند؟

در حین تولید کار با چه چالش‌هایی مواجه شدید؟

یک فیلمساز مستقل که از هیچ جا کمکی ندارد، با چالش‌های بسیاری روبه‌روست. شاید من باید اسم خودم را بگذارم فیلمسازی که همیشه با سختی و چالش فیلمش را ساخته و در این مورد هم استثنایی نبوده است. در خوی که محل فیلمبرداری کار بود، مردم به ما لطف داشتند و اهالی آنجا و تملی افرادی که سرپرست امور بودند، خیلی به ما محبت کردند اما به هر حال فیلمسازی کار خیلی سختی است و من این فیلم را به تنهایی تهیه کردم و این کار را چند برابر سخت‌تر کرده بود.

گفت‌وگو با نیکی کریمی در خصوص حال و هوای جدیدترین اثرش؛ «آتابای»:

چالش‌های فیلمساز مستقل

محمد رضا کلمی

برای آن عده از دوستداران سینما که ملاکشان برای انتخاب آثار، نام عوامل فیلم‌هاست، اسم نیکی کریمی از آن اسم‌هایی است که ذهنشان را قفلک می‌دهد تا حتماً آثارش را ببینند؛ به طور ویژه آنلری که او در مقام کارگردان آن‌ها را ساخته است و امضایش به عنوان سازنده پای کار قرار دارد. در روزهایی که کریمی درگیر اکران فیلمش در جشنواره فیلم فجر بود، مجالی گیر آور دیم و با او به گفت‌وگو نشستیم.

«آتابای» در نظر گرفتید؟

اول از همه به این فکر می‌کنم که بهترین و باورپذیرترین شخص برای بازی کردن در نقش‌ها کیست. در مورد آتابای ما از ابتدا می‌دانستیم که می‌خواهیم از ترکیب بازیگران حرفه‌ای به همراه بازیگران بومی - محلی و بازیگران تئاتری آنجا استفاده کنیم. برای بخش بازیگران بومی، چهره‌های زیادی از تئاتر آنجا به ما معرفی شدند و من خودم تست بازیگران را می‌گرفتم. حتی از ارمیه هم برای تست دادن می‌آمدند و از همه تست می‌گرفتم. برای نقش‌هایی که به نابازیگران و اهالی محلی احتیاج داشتیم هم همه را با وسواس می‌دیدیم و از بینشان انتخاب می‌کردیم.

در این میان به مشکلی هم برای انتخاب بازیگر برخوردید؟

تاجایی که باعث لو رفتن پایان ماجرا نشود، به ما بگوید که داستان فیلم «آتابای» در چه رابطه‌ای است؟

«آتابای» قصه‌ای در رابطه با انسانی است که طی یک سفر درونی با او آشنا می‌شویم و به نوعی روایت شاعرانه و عاشقانه یک نسان است. ما در این فیلم برشی از زندگی فردی به نام آتابای را می‌بینیم که با محیط اطرافش و آدم‌هایی که در آن محیط هستند، سروکار دارد. قصه آتابای در اصل، روایت تنهایی است.

این فیلم باز بگران مطرح زیادی دارد. با توجه به سابقه خوبتان در این عرصه، چقدر در زمینه انتخاب بازیگر با وسواس عمل می‌کنید و چه المان‌هایی را برای ترکیب‌بندی تیم بازیگران (به طور خاص در

من باید اسم خودم را بگذارم فیلمسازی که همیشه با سختی و چالش فیلمش را ساخته و در این مورد هم استثنایی نبوده است

